

EURASIAN SCIENTIFIC CONGRESS

Abstracts of VII International Scientific and Practical Conference
Barcelona, Spain
12-14 July 2020

Barcelona, Spain

2020

33.	<i>Волотовська Т. П., Тимошко Г. М.</i> РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ НА ЗАСАДАХ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ	200
34.	<i>Гириловська І. В.</i> ІНТЕГРОВАНІЙ ПОКАЗНИК ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ ТА ЙОГО СКЛАДОВІ	204
35.	<i>Довбенко В. І.</i> ФОРМУВАННЯ СПІВАЦЬКИХ НАВИЧОК В УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	208
36.	<i>Кравець В. П., Кравець С. В.</i> СОЦІАЛЬНІ ДЕТЕРМІНАНТИ АКТУАЛІЗАЦІЇ ТА ПЕДАГОГІЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ДОШЛЮБНОЇ ПІДГОТОВКИ МОЛОДІ В УКРАЇНІ ТА ПРОВІДНИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ ЄВРОПИ	212
37.	<i>Мурадханян І. С., Чікарькова М. Ю.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗВОРОТНОГО ЗВ'ЯЗКУ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ	219
38.	<i>Розлуцька Г. М., Гавей А. М.</i> ТРАДИЦІЇ ВИХОВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ЗАПОЧАТКОВАНІ НА ЗАКАРПАТТІ ЄПИСКОПОМ АНДРІЄМ БАЧИНСЬКИМ (ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ)	224
39.	<i>Скрипка К. С.</i> ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ МОДЕЛІ ГОТОВНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ	228
40.	<i>Соболев Є. П., Сушко Р. О.</i> СУЧАСНІ ПРОЦЕСИ МІГРАЦІЇ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ ВОЛЕЙБОЛІСТІВ	235
41.	<i>Хоменко Т. А.</i> ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ У КОНТЕКСТІ РІЗНИХ КУЛЬТУР	238
42.	<i>Школа О. В., Ашифіна О. В.</i> МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ФІЗИКИ	242
43.	<i>Шкробот В. О., Мірошніченко Т. В.</i> РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ЕМОЦІЙНОСТІ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	248
JOURNALISM		
44.	<i>Алексєєнко Ю. О.</i> МОЖЛИВОСТІ STORIES ТА HIGHLIGHTS ДЛЯ ПРОСУНЕННЯ ВЛАСНОГО БРЕНДУ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ INSTAGRAM ТА FACEBOOK	254

СУЧАСНІ ПРОЦЕСИ МІГРАЦІЇ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ ВОЛЕЙБОЛІСТІВ

Соболев Євген Петрович,
магістрант

Сушко Руслана Олександрівна
д. фіз. вих., доцент, доцент кафедри
фізичного виховання і педагогіки спорту
Київський університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна

Вступ. Характерними тенденціями розвитку сучасного спорту доцільно розглядати глобалізацію з її основними складовими [2, 4]. Попри значущий вплив професіоналізації спортсменів і їх концентрації в кращих лігах світу, комерціалізації змагань різного гатунку, соціалізації та інформатизації суспільства, саме міграція висококваліфікованих спортсменів залишається найпотужнішим чинником, який кардинально змінив спорт вищих досягнень [1, 3]. Не стала виключенням улюблена гра мільйонів – волейбол. Менш динамічно, ніж в футболі, хокеї і баскетболі, але волейбол інтегрувався в загальну схему звичного переміщення гравців у відповідності до контрактних зобов'язань [4, 5]. Фахівці, що займаються вивченням процесів міграції, особливим чином виокремлюють зміни, що вона провокує, наголошують на необхідності їх врахування з метою гідної конкуренції на міжнародній арені [2, 5].

Мета роботи – дослідити особливості міграційних процесів волейболістів високої кваліфікації на прикладі кращих гравців світу.

Матеріали і методи. На матеріалі інформативних показників ростерів національних збірних команд по волейболу і найвисокооплачуваних волейболістів світу у дослідженні застосовано аналіз та узагальнення даних науково-методичних літературних джерел і мережі Інтернет, контент-аналіз.

Результати і обговорення. Спорт розвивається у напрямку стертя державних кордонів і у майбутньому готується спілкуватись мовою методики

вдосконалення і пріоритетних потреб спортсменів, тренерів, управлінського сектору клубів, що об'єднуюватимуть зусилля з урахуванням загальної мети, ефективності і результату. Міграція висококваліфікованих волейболістів набула значущих ознак на початку століття. Дослідження інформативних показників ростерів чоловічих національних збірних команд, що брали участь у фінальних частинах волейбольних турнірів олімпійських ігор дозволило зазначити зростання кількості легіонерів: 2004 р. (Афіни, Греція) – 53 гравці; 2008 р. (Пекін, Китай) – 64 гравці; 2012 р. (Лондон, Велика Британія) – 71 гравець; 2016 р. (Ріо-де-Жанейро, Бразилія) – 47 гравців.

Попри те, що волейбол ніколи не був високооплачуваною грою, є успішні професіонали, які заробляють більше мільйона доларів на рік, водночас таблицю 1 сформовано задля підтвердження саме міграційних процесів.

Таблиця 1

Топ-10 найбільш високооплачуваних волейболістів світу

№	ПІБ	Амплуа	Місце народж.	Команда	Збірна	Зарплата млн\$/рік
1	Вільфредо Леон	догравальник	Куба	Перуджа, Італія	Польща	1.4
2	Ервін Нгапет	догравальник	Франція	Казань, Росія	Франція	1.35
3	Бартош Курек	догравальник діагональний	Польща	Мілан, Італія	Польща	1.1
4	Робертланді	центральний блокуючий	Куба	Південна Корея	Куба	0.967
5	Дмитро Мусерський	центральний блокуючий	Україна Росія	Санторі, Японія	Росія	0.95
6	Александр Атанасєвич	діагональний	Сербія	Перуджа, Італія	Сербія	0.92
7	Георг Грозер	діагональний	Угорщина	Санкт-Петербург, Росія	Німеччина	0.87
8	Метт Андерсон	догравальник діагональний	США	Шанхай, Китай	США	0.85
9	Максим Михайлов	діагональний	Росія	Казань, Росія	Росія	0.714
10	Іван Зайцев	діагональний	Росія	Модена, Італія	Італія	0.62

У таблиці 1 представлено ТОП-10 високооплачуваних волейболістів світу. Очевидно, що серед успішних волейболістів лише Максим Михайлов грає за збірну Росії і в національному чемпіонаті виступає за команду Zenit-Kazan, Росія. Інші визнані кращі волейболісти світу виступають за національні збірні команди у якості легіонерів, беручи участь у національних чемпіонатах інших країн.

Висновки. На прикладі кращих гравців світу з'ясовано, що міграція волейболістів високої кваліфікації набула ознак стабільного зростання. Легкість і короткостроковість сучасних міграційних процесів змінює підходи до організації підготовки команд (національних збірних і клубних), ігрової стратегії, потребує їх врахування у навчально-тренувальному процесі і змагальній діяльності задля ефективного виступу на міжнародному рівні.

Література

1. Білогур В. Є. Становлення та розвиток парадигми філософії спорту в умовах глобалізації. Гуманітарний вісник ЗДІА. 2015; № 60:78-89.
2. Борисова О. В., Сушко Р. О. Розвиток спортивних ігор в умовах глобалізації спорту. [методичні рекомендації]. Київ.; Вид. «Науковий світ». 2016; 35.
3. Есентаев Т., Павленко Ю. Деятельность спортивных тренировочных центров разных стран в условиях глобализации спорта высших достижений. Наука в олимпийском спорте. 2016; № 1:70-76.
4. Поли Р. Глобализация спорта (на примере футбола). Наука в олимпийском спорте. 2019; 4:46-55.
5. Сушко Р. Миграция в системе подготовки баскетболистов высшей квалификации (на материалах турниров олимпийских игр 1988-2016). Наука в Олимпийском спорте. 2017; № 2:11-16.